

besynderligt, at det ærede Medlem overfor dette Forhold mener at kunne drage en Sammenligning med uberettiget Fortjeneste, som andre Købmænd har taget, da han dog ved, at han i den Lov, han her selv behandler, har tiltraadt det Princip, at Staten for Hvedekornet og Hvedemelet tager en betydelig højere Pris for derefter at kunne dække Udgifter ved Prisnedsættelse paa andet Korn.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Margarinen har det ærede Medlem foruden at gentage, hvad han sagde i Gaar, fremhævet Betænelighederne ved at yde Tilskud til Oliemøllerne og Nødvendigheden af at gennemgaa deres Regnskaber. Jeg maa hævde, at de allerede tidligere er blevet gennemgaaet, og at det selvfølgelig er en Forudsætning, at hvis Tilskud skulde ydes til dem, maatte den nøjeste Undersøgelse af disse Forhold gaa forud. Men i øvrigt har andre Maader til Nedsættelse af Margarinens Pris været drøftede, og ved den sidste Lejlighed var ikke et Tilskud til Oliemøllerne, men et Tilskud til Fabrikkerne i Forhold til, hvad de udleverede, paatænkt.

Det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel), der fremdrog Spørgsmaalet om Handelsbalancen og om Indførsel af unyttige Varer, gjorde opmærksom paa en Forretning, som har været en Del omtalt — Tilvejebringelse af Roser fra Syden pr. Flyvemaskine her til København —, og nævnde, at noget saadant ikke var nødvendigt. Det har det ærede Medlem i Sandhed Ret i, og man maa undre sig over, at Forretningsmænd kan mene, at der er noget som helst for Samfundet nyttigt i at foretage store Foranstaltninger i saa Henseende. Naar det ærede Medlem henleder Opmærksomheden paa saadanne Forhold, synes jeg ganske vist, han gør en nyttigere Gerning end hans Kolleger gør, naar de anbefaler at forringe Værdien af de Foranstaltninger, her foreslaas. Men i øvrigt gør jeg opmærksom paa, at vistnok den eneste Gang, jeg har haft Lejlighed til at forhandle med Rigsdagen angaaende Spørgsmaalet om en Regulering af Importen — ikke med Hensyn til det Spørgsmaal, om der kom unyttige Varer ind i Landet, men om der kom for lidt eller for meget af nyttige Varer, og om de indførtes til en rimelig eller for høj Pris —, var det konservative Folkeparti imod en saadan Regulering af Importen, hvilket maaske vil komme til at koste det danske Samfund betydelige Beløb og forringe dets Handelsbalance.

I øvrigt er den daarlige Handelsbalance ikke noget for Danmark særegent; det mærkelige er, at Alverdens Lande har daarlige Handelsbalancer. Ærede Medlemmer, som nu har set af de statistiske Tal, at Danmark regnskabsmæssigt har 1 Milliards Underskud for et enkelt Aar, efter at vi i de 5 Krigsaar kun har haft en 100 Mill. Kr.s Underskud paa Handelsbalancen, skulde blot se nogle af de andre Landes Handelsbalancer efter; saa vilde de forstaa, at der i Sandhed ikke endnu her i Landet er Anledning til at opløfte de hysteriske Skrig om Landets Tilstand, hvormed man tror at fremme en forstandig Behandling af disse Forhold. Hele Verdens økonomiske Tilstand er virkelig alvorlig, men man kommer ikke fremad i disse Spørgsmaal ved nu pludselig alle sammen at styrte den ene Vej, ligesom man for nogle Aar siden alle sammen styrtede den anden Vej. Det psykologiske Moment med Hensyn til de økonomiske Tilstande maa man ogsaa tillægge nogen Betydning.

Det ærede Medlem for Ærø—Faaborg-Kredsen (Sporon-Fiedler) henviste til, at hans Forgænger som Ordfører havde fremsat sine Betragtninger, før Freden var indtraadt. Jeg skal kun gentage, hvad jeg allerede har sagt, at det formelle Spørgsmaal, om Krigen var endt eller ikke var endt, spillede ingen som helst Rolle for, hvad det ærede Medlem den Gang sagde, men det, der spillede en Rolle, var det reelle Spørgsmaal, om Dyrtiden var endt, og den er nu endnu værre end den Gang. Det, man kan lægge til Grund for Forhandlingen, er Sammenligningen mellem den nuværende Dyrtid og det nuværende Indtægtsniveau, og det er ogsaa derfor, jeg har ment det muligt at lade Priserne stige.

Her skal jeg tillade mig at gøre en Bemærkning til det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt, som gik ind paa det Ændringsforslag af ham og en Medforslagsstiller, som jeg i Gaar dvælede ved, ud fra den rigtige Opfattelse, at jeg betragtede dette Ændringsforslag som et interessant Ændringsforslag. Det gik ud paa — som citeret af det ærede Medlem —, at de nuværende Prisnedsættelser ikke burde kunne give lavere Priser end Priserne i 1914 + 25 pCt., og det ærede Medlem begrundede dette med, at man ikke burde sætte disse kunstige Tilskudspriser lavere, end at man kunde have Haab om, at de vilde ophæve sig selv. Jeg skal tiltræde den Opfattelse. Naar det ærede Medlem dernæst siger, at